ئەو كەسي**ن** خودى ھەز ژى دكەت

حهمد و شوکر بۆ وی خودایی بن یی د ناف بهنییین خو دا هنده ك بو قیانا خو هلبژارتین ، و کهرهم د گهل وان کری وئه و نیزیکی خو کرین ، ئسهم حهمدا وی د کهین صهمدا قان هلبژارتی یان ، و شوكرا وی د کهین شوكرا وان یین قیانا خودی دلین وان ژی کری .

ئهو كهسين ب ده ف دبيرن : ئهم حهز ژ خودى دكهين ، د ناف مروقان دا گهله كن ، بهلى ئهو كهسين راستگو د حه ژيكرنا خو دا د ناف قان كهسان دا دكيمن ، و د ناف قان كيمان ژى دا هنده كين كيمتر ههنه ئهون يين خودى ژى حهز ژ وان دكهت .. ومهسهله ـ وه كى هنده ك عمقلدار دبيرن ـ ئهو نينه تو حهز ژ ئيكى بكهى ، مهسهله ئهوه ئهو حهز ژ ته بكهت !

وحهتا ئهم بزانین کانی ئه و چ که سن یین خودی حدو ژی دکه ت ، یان ئه و چ سالو خه تن ئیک اهند ژخودانی خو چی بکه ن کو ببته ئیک ژوان یین خودی حه زژی بکه ت ، دفیت ئه م ل گوتنا خودی ب خو بز فرین ، ئایه تین قورئانی بخوینین ، وبه ری خو بده ینی کانی خودی دبیش ت : ئه زحه زژکی تا که م ، دا پشتی هنگی بزانین کانی ئه و کینه د گوتنا خو دا کو ئه و حه زخودی دکه ن دراستگو ، وئه و کینه یین خودی ئه ف که ره ما مه زن د گه ل کری ، و پشتی هنگی ژی دا بزانین کانی مفایی وی ل دنیایی وئاخره تی ـ چیه کو خودی حد ز مروقی بکه ت .

و ل ڤێرێ ئهم دێ هندهك ژ وان ئايــهتان ڤــهگێڕين يێـن خودايـێ مــهزن تێـدا بهحسێ وان كهسان دكهت يێن ئهو حهز ژێ دكهت .

ا ـ ئەويْن دويكەفتنا سوننەتا پيغەمبەرس دكەن :

خودایی مەزن د سوورەتا (آل عمسران) دا دبینیژت : ﴿ قُلَ إِن كُنتُمْ تُحِبُّونَ اللّهَ فَاتَّبِعُونِی یُحْبِبْکُمُ اللّهُ وَیَغْفِرٌ لَکُرْ ذُنُوبَکُرْ ۖ وَاللّهُ غَفُورٌ رَّحِیدٌ ﷺ قُلَ أَطِیعُوا اللّهَ وَالرَّسُوكَ ۚ فَإِنْ اللّهَ لَا شُحِبُ الْكَنفِرِينَ ۞ ﴾ .

د قان ههردو ئايهتان دا خودايي مهزن دبيرت: تو ـ ئهى موحه محمه ـ بيره: ئهگهر راسته ههوه خودى دقيت هوين دويكهفتنا من بكهن وقه شارتى وئاشكهرا باوهرى يى ب من بينن ، خودى ژى دى هويسن قينن ، وگونه هين ههوه دى ژى بهت ، پونكى خودى گونه ژيبرى گونه هين به نيين خودى ، ب وان يى دليرقانكاره . تو ـ ئهى موحه مهه د ـ بيژه : هوين گوهدارى يا خودى ب دوي چوونا د ژينا كيتابا وى بكهن ، وگوهدارى يا پيغه مبهرى ب دوي چوونا سونه تا وى بكهن د ژينا وى دا و پشتى مرنا وى ژى ، قينجا ئه گهر وان پشتا خودا ته ، وههر مانه ل سهر كوفرا خود ، ئهو د هينراى قيانا خودى نابن ، چونكى هندى خودى يه حهز ژكافران ناكهت .

وئه ش ئایه ته وه کی ته فسیرزانی نافدار (ئبن که ثیر) دبیّرت حوکمی ب هندی دکهت کو ههر که سه کی بیّرت من خودی دفیّت به لیی ئه و دویکه فتنا ریّبازا پیخه مبه ری وی موحه ممهدی به سلاف لیی بین ب ب دورستی نه کهت ، و گوهداری یا وی د فه رمانین وی دا نه که ت ، و یی رازی نه بت شریعه تی وی ببته حاکم ، ئه و د فی گوتنا خو دا یی دره و ینه ، و ئه و راست نابیّرت حه تا بدورستی دویکه فتنا پیخه مبه ری ب سلاف لی بن بن ده که ت .

خودی دبیرت : گهلی مروقان ! ئه گهر راسته ههوه خودی دقیت وه کی هوین دبیرت ، وه که نیشانه کا بهرچاف ل سهر فی قیانا خو هوین دویکه فتنا وی پیخه مبه ری بکه م یی من بو ههوه هنارتی ، وپیکیری یی ب وی شریعه تی بکه ن یسی نه و بو ههوه یی ژ نک من هاتی .. ئه گهر ههوه ئه ف چهنده کر ، نه ب تنی هوین د گوتنا خو دا دی دراستگو بن ، به لکی خودی قه نجی یه کا مهزنت ر دی د گه له ههوه کهت ئه و ژی ئه قه یه : ئه و ژی دی حه ز ژ ههوه کهت ، و دی گونه هی ههوه ژی بکه ت .

و ژ لایه کی دی قه ئه ف ئایه ته پشتی فهرمانی ل خودان باوه ران دکه ت کو ئه و گوهداری یا خودی و پیغهمبه ری وی بکه ن دبیژت : ﴿ فإن تولوا فان الله لا یحب الکافرین ﴾ ئانه کو : ئه گهر وان گوهداری یا خودی و پیغهمبه ری نه کر ئه و دی پیگا فا ئیکی ل سهر ریکا کوفری ها فین ، وهندی خودی یه حهز ژ کافران ناکه ت .

٦ ـ سالۆخەتين وس مللەتىن خودىن حەز ژىن دكەت :

خودايي مهزن د سوورهتا (المائدة) دا دبيّزت : ﴿ يَتَأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مَن يَرْتَدَّ مِنكُمْ عَن دِينِهِ عَ فَسَوْفَ يَأْتِي ٱللَّهُ بِقَوْمِ شُحِبُهُمْ وَشُحِبُّونَهُۥ ٓ أَذِلّةٍ عَلَى ٱلْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى اللَّهُ يُؤْتِيهِ مَن ٱللَّهُ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءً ۚ وَٱللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَلَا شَخَافُونَ لَوْمَةَ لَآبِمٍ ۚ ذَٰ لِكَ فَضْلُ ٱللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءً ۚ وَٱللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴾ .

د قی ئایه تی دا خودایسی مه زن گوتنسی ئاراسته ی خودان باوه ران دکه ت و دبیّر تسی : هه چی ییی ژهه وه ژدینسی خسو بزقرت ، وئیسلامی ب کوفسری بگوهورت ، ئه و چو زیانی ناگه هینته خودی ، وبلا ئه و هزر نه که ن کو ئه و دی زیانی گه هیننه دینی خودی ، چونکی ئه گه ر ئه و ژدینی ده رکه قن و پشت بده نه

ئيسلامي ژی خودی ملله ته کی ژوان چينسر دی ئينت ، خودی حهز ژوان دکهت وئه و دی خودی حهز ژوان دکهت و ئه و ژی حهز ژوان دکهت و ئه و دی دکهت بو مه ئاشکه را دکهت ، ئه و ژی ئه فه نه د دکهت بو مه ئاشکه را دکهت ، ئه و ژی ئه فه نه د دکهت بو مه ئاشکه را دکه د به و ژی ئه فه نه د دکه د د که د که د که د که د که د د که د

ـ ئەو د گــەل خودان باوەران ددلــۆڤانن و ل سەر دوژمنین خۆ ییـــن كــافران ددژوارن .

ـ شەرِی نەيارین خودی دکەن ، و ب کاری جیھادی رادبن .

ـ و د دەرحـهقـا خـودى دا ژ كـهسى ناتـرسن ، ولـۆمهكرنا لـۆمهكهران وان ژ گۆتنا حهقىيى پاشقه لـي نادەت .

٣ ـ كەسپن قەنجيكار:

خودايين مەزن د سوورەتا (البقــرة) دا دبيــْـژت : ﴿ وَأَنفِقُواْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ وَلَا تُلَقُواْ بِأَيْدِيكُرْ إِلَى ٱلتَّهَلُكَةِ ۚ وَأَحْسِنُوا ۚ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُ ٱلْمُحْسِنِينَ ۞ ﴾ .

د فی ئایه تی ژی دا خودایی مهزن گوتنی ئاراسته ی خسودان باوهران دکه ت ودبیژ تی : هوین مالی د رینکا خودی دا خهرج بکه ن ، وجیهادی د رینکا وی دا بکه ن ، و ب هیلانا جیهادی ونسه دانا مالی د وی رینکی دا هویس خو نه هافینه

هیلاکی ، و د خهرجکرنا مالی وگوهدارییی دا هوین قهنجییی بکهن ، و کاری ههوه ههمی بلا بـ کو کناری خودی بتی بت . هندی خودی به حهز ژ قـه نجیکار و دلسو زان دکهت .

و د قی ئایهتی وگه له کین دی ژی دا خودایی مهزن مه ئاگه هدار د که ت کو ئه و حهز ژ وان که سان د که ت یین قه نجیکار ، و قه نجیکاری یان (ئحسان) وه کی ب عهره بی دبیر نی ، ب رامانا خو یا به رفره ه قه وه کی پیغه مبه ر ب خو ـ سلا ف لی بن ـ د گوتنه کا خو دا دده ته ناسین ئه وه مروف وه سا عه بدینی یا خودی نکه ت هه ر وه کی ئه و خودی دبینت ، چونکی ئه گهر ئه و وی نه بینت ژی خودی وی دبینت . و مروف ئه گهر د عه بدینی یا خو دا بو خودی گه ه شته وی پیکی هه ر ده م هه ست ب زیره قانی یا خودی بکه ت دی بته مروفه کی وه سا صه برا وی ب خودی بین ، و د گه ل به نی یان ژی یی قه نجیکار و خیر خواز بت .

٤ ـ يين تۆبەدار وخۆپاقژكەر :

خودایی مەزن د سوورەتا (البقرة) دا دبیّژت : ﴿ إِنَّ ٱللَّهَ یُحِبُ ٱلتَّوَّابِینَ وَسُحِبُ اللَّهُ سُحِبُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ سُحِبُ اللَّهُ سُحِبُ اللَّهُ سُحِبُ اللَّهُ اللَّهُ سُحِبُ اللَّهُ اللَّهُ سُحِبُ اللَّهُ سُحِبُ اللَّهُ اللَّهُ سُحِبُ اللَّهُ سُحِبُ اللَّهُ اللَّهُ سُحِبُ اللَّهُ اللِهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللِهُ اللَّهُ الللّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللللّهُ الللّهُ الللّهُ الللّهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ الللّهُ الللّهُ الللّهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ الللللّهُ الللّهُ اللللللّهُ الللّهُ الللللّهُ الللّهُ اللللللّهُ الللّهُ الللللّهُ اللّهُ الللّهُ الللّهُ اللل

د ئايەتا ئيکكي دا خودايي مەزن دو رەنگين مرۆڤان يين ئەو حەز ژى دكەت بۆ مە ديار دكەت .

رەنگى ئىنكى : ئەو مرۆقىن گەلەك تۆبە دكەن ، وپىى نەقىت بىۋىىن مرۆقى تۆبەكەر ئەوە يى ژ گونەھا خۆ لىقى بووى ، و ب پەشىمانى قە ل خودايى خۆ زقرى ، مەعنا : تشتەكى موستەحىل نىنە مرۆف ئەگەر چەند يى باش ۋى بىت ھىدەك جاران بەر ب گونەھى بچت وگونەھى بكەت ، وھەر جارەكا مرۆقلەكى

گونهههك كرى ژ كارى خو پهشيمان بوو و ب دلهكى صافى قه ل خودايى خو ز ژوى و ب دلهكى صافى قه ل خودايى خو ز ژوى وى و ب دلهكى صافى قه ل خودايى وى دى توبا وى قهبويل كهت ئهگهر ئهو گونهها وى كرى چهند يا مهزن ژى بت .

رهنگی دووی : ئهون یین خو پاقژ دکهت ، وخو ژ ههمی رهنگین پیساتی و کریتی یی ددهنه پاش . . دپاقژن و خو پاقژ ژی دکهن ، پاقژییا ب سهر شه یا ئهندامین لهشی ، و پاقژییا ژ ناف دا ژی یا دلی .

ودڤیت ژ بیــر نهکهین کو تۆبهکرن ب خۆ ژی رهنگهکی خۆپـــاقژکرنی یــه ، لـهو یا غهریب نهبوو ئایهتی تۆبهکهر وخۆپاقژکهر داینه د گهل ئیك .

٥ ـ يين تەقوادار :

خودایی مەزن د سوورەتا (آل عمـران) دا دبيــژت : ﴿ بَلَىٰ مَنْ أُوْقَىٰ بِعَهْـدِهِــ وَٱتَّقَىٰ فَإِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلْمُتَّقِينَ ﷺ .

تەقوادار ژی ئەون يين خودی حـهز ژی دکـهت ، وتـهقوا وەصييـهتا خـودی وپيغهمبهری يه ـ سلاف لـی بن ـ ل مه ، ودەمی پسيار ژ ئيمامی عومـهر هاتیيـه کرن کانی تهقوا چيه ؟ وی گۆته پسيار کهری : ئهگهر تو د عهرده کی را چـووی ههمی ستـری وئاستهنگ بـوو دی چ کـهی ؟ وی گـۆت : دی دههمـهنين خـۆ هـلـدهم و خو پاريزم حهتا دەرباس دېم .. عومهری گۆتی : ئهوه تهقوا .

مەعنا : تەقوا ئەو كەلەكە يا خودانى خۆ ژ پيلين پيبەستا دنيــايى دپــاريزت ، ووى ب سلامەتى دگەھينتە ئارمانجى .

٦ ـ ئەوين خۆ دھيلنە ب ھيڤىيا خودى ڤە :

خودایی مەزن د ســـوورەتا (آل عمــران) دا دبیـــژت : ﴿ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلُ عَلَى ٱللَّهِ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ سُحِبُ ٱلْمُتَوَكِّلِينَ ﷺ .

خودایی مهزن د فی گۆتنا خۆ دا رەنگه کی دی یی ئهو حهز ژی دکهت بۆ مه ئاشکهرا دکهت ئهو ژی ئهو کهسن یین د ههمی کار و کریارین خو دا خو ده دهیلنه ب هیفی یا خودی فه ..

وخوّ هیلانا ب هیقی یا خودی قه نهوا ب عهره بی دبیژنی : (توکل) نیشانا باوه ری یا خودانی یه ، نهوی باوه ری ب خودی هیه بت ، و بزانت نهو د هیه می کارین خوّ دا یی حه کیم و کاربنه جهه و ته قدیوری بوّ به نی یین خوّ ددانت ، نه و د هه می کار و کریارین خوّ دا دی خو هیلته ب هیقی یا خودی قه ، و نهوی باوه ری یه کا هند هه بت کو خوّ بهیلته ب هیقی یا خودی قه ، خودی وی ژبیو ناکه ت ، (ئبن حببان) ژ (عومه ری کوری خه ططابی) قه دگوهیزت ، دبیژت : من گوه ل پیغه مبه ری بوو و سلاف لی بن و دگوت : ﴿ لو توکلون علی الله حق توکله لرزقکم الله کما یرزق الطیور تغدو خیماصا و تعود بطانا و نه گه در هوین به دورستی خوّ بهیلنه ب هیقی یا خودی قه نه و وه سا دی رزقی ده ته هه وه وه کی رزقی دده ته هه وه وه کی رزقی دده ته هه یوه که رزقی دده ته طه یوی برسی دورد که قت و نیقاری تیر دز قرته قه هه وه

ودڤیت نهئیته هزرکرن کو (توکل) مهعنا وی ئــهوه مـروّڤ د مـالا خـوّ دا رویـنـتـه خـواری وچـو کار و کـهسـبـان نهکهت وبیژت : ئهز دی خوّ هیلمــه ب هیڤییا خودی قه ! خودی فهرمانی ل مــه دکـهت کـو ئـهم هـهمی ئهگـهرین ماددی یـیـن (مومکن) ب کار بـیـنـیـن و د گــهل دا خـوّ بهیلینـه ب هیڤییـا خودی قه .

۷ ـ يين دادکهر د دوکمی دا :

ئـهـڤـه ژ وانــه يـيـن خــودى حهز ژى دكهت وهكى خودايـى مهزن ب خوّ د ئايهته كا سوورهتا (المائدة) دا دبيژت : ﴿ وَإِنْ حَكَمْتَ فَٱصْحُم بَيْنَهُم بِٱلْقِسْطِ ۚ إِنَّ كَمْتَ فَٱصْحُم بَيْنَهُم بِٱلْقِسْطِ ۚ إِنَّ اللّهَ شُحِبُ ٱلْمُقْسِطِينَ ﴾ .

خودایی مهزن د قی ئایهتی دا گوتنی ئاراسته ی پیغهمبه ری ـ سلاف لـی بـن ـ دکهت ، و د ریکا وی را گوتن بو ههر کهسه کی یه یی حوکمی د نافبه را خهلکی دا بکـه ت ، و دبـیـژت : ئـهگـه ر تـه حـوکـم د نافبه را وان دا کر تو حوکمی بکه ، هندی خودی یه حهز ژ وان دکه ت یین دادکه ر بن .

۸ ـ پین جیهادکهر:

خودایی مهزن د سوورهتا (الصف) دا به حسی وان دکهت بین جیهادی د ریکا وی دا دکسه و دبیرت : ﴿ إِنَّ ٱللَّهَ مُحِبُّ ٱلَّذِیرَ کُیقَتِلُونَ فِی سَبِیلِهِ مَا لَا لَکُهُم بُنْیَنٌ مَّرْصُوصٌ ﴾ .

ئانه کو : هندی خودی یه حهز ژ وان دکهت یین ریز ریزه شهری د ریک وی دا دکهن ، ههر وه کی ئهو ئاڤاهی یه کی موکم وپیکڤه گریداینه یی دوژمن تی نهبوّرت .

وئه ف ئایه تا خیرا جیهادی و جیهاد که ران به رچاف دکه ت ، چونکی خودی حه ز ژ وان به نی یین خو دکهت یین شهری د ریکا وی دا دکه ن ، وریـز ریـزه به رانبه ر دوژمنان رادوهستس .

وپشتی هنده گ ژ وان تو همه مرو قان بق مه دیار بووین یین خودی حه ز ژ وان دکهت وه کی وی ب خق د قورئانی دا بو مه ئاشکه را کرین ، مه دقیت دو حدیسین پیغهمبه ری ـ سلاف لیی بن ـ فه گیرین تیدا به حسی وی خهلاتی دئیته کرن یی دگه هه وان که سان یین خودی حه ز ژی دکه ت .

حهديسا ئيكى : موسلم ژ ئهبوو هورهيرهى قهد گوهيزت دبيژت : پيغهمبهرى ـ سلاف لـى بن ـ گزت : ﴿ إِن الله ، إِذَا أَحب عبدا ، دعا جبريل فقال : إِني أَحب فلانا فأحبه . قال : فيحبه جبريل . ثم ينادي في السماء فيقول : إِن الله يحب فلانا فأحبوه . فيحبه أهل السماء . قال : ثم يوضع له القبول في الأرض ﴾

ومه عنا فی حه دیسی ئه وه: ئه گه ر خودی حه ز ژعه بده کی کر دی بیژته جبریلی: ئه زحه ز ژفلانی د که م تو ژی حه ز ژی بکه ، فیجا ئه و ژی دی حه ز ژی که ت ، پاشی دی ل عه سمانی گازی که ت وبیث ت: خودی حه ز ژفلانی که ت هوین ژی حه ز ژی بکه ن ، فیجا خه لکی عه سمانی دی حه ز ژی که ن ، پاشی قه بوول بو وی د عه ردی دا دی ئیته دانان .. یه عنی : خه لکی عه ردی ژی دی حه ز ژ وی که ن .

حديسا دووى : بوخارى ژ ئـ دبوو هورهيـرهى قــددگوهيزت ، دبيــژت : پيغهمبهرى ـ سلاف لــى بن گۆت : ﴿ إن الله قال : من عادى لي وليا فقــد آذنتـه بالحرب ، وما تقرب إلي عبدي بشيء أحب إلي مـما افـتـرضت عليه ، ومــا يـزال عبدي يتقرب إلي بالنوافل حتى أحبه ، فإذا أحببته : كنت سمعه الذي يســمع بــه ، وبصره الذي يبصر به ، ويده التي يبطش بها ، ورجله التي يمشي بـها ، وإن ســألني لأعطينه ، ولئن استعاذني لأعيذنه ﴾ .

یه عنی : خودی دبیژت : ههر که سه کی دو ژمناتی یا وه لی یه کی من ـ ئانـه کۆ : خوشت شی یه کی من ـ بکه ت ئه زدی شهری د گهل وی راگه هینم ، وعـه بدی مـن ب تشته کی خو نیزیکی من نه کری یه وه کی وی خو ب وی تشـتی نـیزیکی مـن کری یی من ل سهر وی فهرض کـری ، وعـه بدی مـن دی مینـت خـو ب کرنا سوننه تا نیزیکی من که ت حه تا ئه زحه ز وی دکه م ، و ئه گهر من حـه ز ژی کـر ئه ز دی به گوهی وی یی وی یی گوه لـی دبت ، ودی به چاقی وی یی ئه و پی دینت ، ودی به ده ستی وی یی ئه و پی ب ریقه دینت ، ودی به ده ده یی باریزت نه وی یی شهر نه وی ای ریزم . دینت ، و نه گهر ئه و پسیارا تشته کی ژ من بکه ت ئه زدی ده مـی ، و ئه گهر ئه و پسیارا تشته کی ژ من بکه ت ئه زدی ده مـی ، و ئه گهر ئه و پسیارا تشته کی ژ من بکه ت ئه زدی ده مـی ، و ئه گهر نه و پسیارا تشته کی ژ من بکه ت ئه زدی ده مـی ، و ئه گهر نه و پسیارا تشته کی ژ من بکه ت ئه زدی ده مـی ، و ئه گهر نه و پسیارا تشته کی ژ من بی وی ژی پاریزم .

ئەو كەسيىن خودى ھەز ژى ناكەت

پشتی ئه و رهنگین مروّقان بو مه دیار بووین یین خودی حه و ژی دکه ت وه کی د ئایه تین قورئانی ب خو دا هاتی ، مه دقیت ب کورتی به حسی هنده ك ژ وان مروّقان ژی بکه ین یین خودی حه ز ژی نه که ت ، وه کی د ئایه تین قورئانی و حه دیسین پیغه مبه ری دا ـ سلاف لی بن ـ هاتی .. هیقی یا مه ژ خودی ئه وه ئه و مه ژ قان رهنگه مروّقان حسیب نه که ت .

ا ـ يين تهعداكهر:

خودایی مەزن د ئايەتەكا سوورەتا (البقـــرة) دا دبیــــژت : ﴿ وَقَسِلُواْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ ٱلَّذِينَ يُقَسِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوٓا ۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ ٱلْمُعْتَدِيرَ ۖ ﴿ ﴾ .

د قی ئایه تا پیروز دا خودایی مهزن فهرمانی ل خودان باوهران دکه ت کو ئه و بو ب سهریخستنا دینی خودی جیهادی د گهل وان کهسان بکه نین شه و دوژمناتی یی د گهل وان دکه ن ، به لی د گهل هندی ژی بیرا وان ل مهسه له کا گرنگ دئینته قه ، و دبیژتی : هوین ته عدایی د قی چهندی دا نه که ن ، چونکی هندی خودی یه حهز ژ وان که سان ناکه ت یین ته عدایی یی دکه ن و بی ل تو خوییین خودی ددانن .

یه عنی : خوّل وی دهمی هوین شهری دوژمنین خو دکهن ، ئه و دوژمنین نهیاره تی یا دینی هه وه دکهن و دقین ههوه نه یان میلین مهوده دکهن و دقین ههوه نه کهن ، دقینت هویسن ته عدایی یی نه کهن ، و پیغه مه و سلاف لی بن ـ د گوتنه کا خوّدا هنده ک رونگین ته عدایی یا

د دەمى کرنا شەرى دا چى دىن بى مە بەرچاق دكەت ومە ژى ددەتە پاش ، (موسلم) \hat{r} (بورەيدەى) قەدگوھىرت ، دېيرت : دەمى پىغەمبەرى ـ سىلاق لىى بن ـ ھىدەك كەس دھنارتنە جىھادى دا بىرتى : جىھادى د رىكا خودى دا بكەن ، وشەرى وان بكەن يىن كوفر ب خودى كرى ، غەزايى بكەن وخيانەتى وغەدرى نەكسەن ، يارىيان ب كەلسەخىن كوشتىيان نەكسەن ، وبچويكان نەكورن ، ووان ژى نەكورن ئەوين د جھى عيبادەتى قە .

ئەقە ھندەك رەنگين تەعدايىيى نە يىن ل دەمىي كرنا شەرى دئىنىـ كىرن، مرۆقى جيھادى د رىكا خودى بكەت دقىت خۆ ژى بدەتە پاش .. ئەگەر نە، ئەو دى بىتـ ۋ وان كەسان يىنىن خودى حـ دى تىدۇ ژى نـ دكـ دەت ، ئەگەر خۆ ئەو ئىك ر جىھادكەران ژى بت !

۲ ـ يين خرابکار:

د گەلەك ئايەتان دا ھاتىيە كو خودى حەز ژوان موۆڤان ژى ناكەت يينى فەسادى وخوابكارىيى د عەردى دا دكەن ، ئيك ژوان ئايەتان ئەڭ ئايەتىن سوورەتا (البقرة) نه ، خودايى مەزن تيدا دبينژت : ﴿ وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ رَفِى ٱلْخَيَاةِ ٱلدُّنْيَا وَيُشْهِدُ ٱللَّهَ عَلَىٰ مَا فِى قَلْبِهِ وَهُوَ ٱلدُّ ٱلْخِصَامِ ﴿ وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يُعْجِبُكَ سَعَىٰ فِى ٱلْدَّيْنِ وَيُشْهِدُ ٱللَّهَ عَلَىٰ مَا فِى قَلْبِهِ وَهُوَ ٱلدُّ ٱلْخِصَامِ ﴿ وَهُوَ ٱلدُّ الْخِصَامِ ﴿ وَهُو َالدُّ الْخِصَامِ ﴿ وَهُو اللَّهُ لَا شَحِبُ ٱلْفَسَادَ ﴿ وَإِذَا وَيُهْلِكَ ٱلْحَرْثَ وَٱلنَّسُلُ ۗ وَٱللَّهُ لَا شَحِبُ ٱلْفَسَادَ ﴿ وَإِذَا وَيَلْلُهُ لَاللَّهُ اللَّهُ اللْهُ اللَّهُ الل

د قان ئایهتان دا خودایی مهزن بهحسی رهنگه کی مروقان دکسه و دبیشرت : هنده ك مروّق ژ دوروی و منافقان ههنه كهیفا ته ـ ئهی موحه ممه د ـ ب گوتنا وی یا رههوان دئیت ، وئه و سویندی ب خودی دخوّت كو قیانا ئیسلامی د دلسی وی دا ههیه ، وئه و ب خو دو روزمنی و هه قركی یا وی بو ئیسلامی و موسلمانان یا

دژواره . و نه گهر نهو ژ نك ته نه ي موحه مهد دهر كهفت ، نه و ب چهله نگى برزاقى د كهت دا خرابى يى د عهردى دا به لاف بكهت ، وشينكاتى يى مرزقان پويچ بكهت ، وحه يوانه تى وان بكوژت ، و خودى حه ز ژ خرابكارى يى ناكهت . و نه گهر نه و دوروى يى خرابكار هاته شيره تكرن ، و بۆ وى هاته گۆتىن : ته قوا خودى بكه و ژ جزادانا وى بترسه ، و به س خرابى يى د عهردى دا بكه ، نه و شيره تى قه بويل ناكه ت ، به لكى خۆمه زنكرن و سهرگهرمى يا بى فامى يى به دى وى دده ته كرنا پتر گونه هان ، في جا جه هنه م تيرا وى هه يه و عه زابا وى به سى وى يه ، و به سى وى يه ، و به وى هم يه و مه به ا

وههر چهنده ئه نایهته د کهسه کی دهسنیشانکری دا ژ منافقان هاتبوو خواری ، دهاته نك پیغهمبهری ـ سلاف لیی بن ـ وسویند بو دخوارن کو ئه و حفرز ژ خودی وپینغهمبهری دکهت ، وخیرا ئیسلامی وموسلمانان دفیت ، وگافا ژ بهر چافین موسلمانان دچوو ههچی خرابییا د دهر موسلمانان دا ژی هاتبا تهخسیری نه دکر .. مه گوت : ههر چهنده ئایهت بهحسی کهسه کی تایبهت دکهت به لی مهعنا وی یا گشتی یه ژ ههر کهسه کی دگرت یی ب سهر فه خو ب جامیری یی نیشا خهلکی بدهت دا باوهری یا وان پی بیت ، و ژ بنفه بنفه کار ب جامیری یی نیشا خهلکی بدهت دا باوهری یا وان پی بیت ، و ژ بنفه بنفه کار وکهسی خو بکهته خرابی یا سی بگهریین وان کاران بکهت یی خرابی یا مهخلووقاتی تیدا چ ئهو مهخلووق مروف بت ، یان حهیوانهت بست ، یان خو شینکاتی بت ، ئهوی فی کاری بکهت خودی خود ژی ناکهت ، ومروف دشیت بیشت : ئهف ئایهته ژ وان ژی دگرت یین کاره کی وهسا یی خراب دکهن کو بیشت ، نیان سامانا دینه ئه گهرا تیکدانا ژینگههی ، دار وبار و شینکاتی پی تیک بچت ، یان سامانا حمیوانهت و گیانهوه وران بیته تهلافت .

٣ ـ پين کافر :

خودایی مهزن د ئایهته کا پیرۆز دا ژ سوورهتا (آل عمــران) دبیّــژت : ﴿ قُلُ أَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَٱلرَّسُوكَ ۗ فَإِن تَوَلَّواْ فَإِنَّ ٱللَّهَ لَا شُحِبُ ٱلْكَنفِرِينَ ۞ ﴾ .

د قی تایه تی دا خودایی مهزن دبیژته پیغه مبه ری خو : نه ی موحه ممه د تو بیژه : هویت گوهداری یا خودی ب دویچوونا کیتابا وی بکه ن ، و گوهداری یا پیغه مبه ری ب دویچوونا سوننه تا وی بکه ن ، و نه گهر وان گوهداری یا ته نه کر و پشتا خو دا ته ، و نه و ههر مانه ل سهر کوفرا خو ، نه و د هیژای قیانا خودی نابن ، چونکی هندی خودی یه حه ز ژکافران ناکه ت .

ژ قی تایه تی دیار دبت کو ههر که سه کی ل به بر نه نیت گوهداری یا خودی و پیغه مبه ری بکه ت ، و ب حوکمی کیتابی و سوننه تی رازی نه بت ، نه و ژ خودان باوه ران نائیته هژمارتن ، ویی خودان باوه ر نه بت خودی حه زژی ناکه ت ، و به خودی خودی خودی خودی دی جه هنه م به به خودایی مه زن د تایه ته کی دا به حسی جه هنه می یان دکه ت ، و نه گه را چوون و ان خودایی مه زن د تایه ته کی دا به حسی جه هنه می یان دکه ت ، و نه گه را چوون و ان بو جه هنه می ب قی ره نگی ناشکه را دکه ت : ﴿ یَو ْمُ تُقَلِّبُ وُجُوهُ هُمْ فِی النّار یَقُولُونَ یَا لَیْتَنَا اَطَعْنَا اللّهَ وَاَطَعْنَا الرّسُولا - رِوْ ژا روی یک وان د ناگری دا دئیت ه وه رکی و ان د ناگری دا دئیت و و روی گیزان نه و دبیژن : خوزی مه گوهداری یا خودی و گوهداری یا پیغه مبه ری کربا که (الأحزاب : ٦٦) . مه عنا : نه گوهداری یا خودی و پیغه مبه ری یه به ری خودانی ل ناخره تی دده ته جه هنه می .

٤ ـ يين زۆردار :

 ومهعنا قی ئایهتی ئهوه خودایی مهزن دبیث : ئهوین باوهری ب خودی وییغهمبهرین وی ئینای و کریارین چاك کرین ، خودی جزایی خیرین وان ب تمامی دی دهتی بی کیمکرن ، وخودی حهز ژ زۆرداران ناکهت .. وئه هه رهنگه کی گهفی یه خودی ل وان کهسان دکهت یین ب زۆردارییا خۆ پی ل مافی غهیری خو دانای ، یان ژی ژ نهزانینا خو تشت نهدانایه جهی وی یی موناسب .. ئه ش کهسین ب قی رهنگی خودی جزایی کاری وان یی خواب ب دورستی دی ده تی کانی چاوا ئه و جزایی خودان باوهران ژی ب دورستی دی ده تی ، وئه و زۆردارییی ل کهسی ناکهت ، چونکی ئه و حهز ژ زورداران ناکهت .

٥ ـ خائنين گونه هکار:

خودایی مەزن د ســـوورەتا (النســاء) دا دبیـــژت : ﴿ وَلَا تَجُــَدِلَ عَنِ ٱلَّذِیرَ حَمُّتَانُونَ أَنفُسَهُمْ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا سُحِبُ مَن كَانَ خَوَّانًا أَثِيمًا ﴿ يَسْتَخْفُونَ مِنَ ٱلنَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ ٱللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَىٰ مِنَ ٱلْقَوْلِ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ﴾ .

خودایی مهزن دبیژت : تــو بـهره قانی یی ژ وان نه کـه ییـن ب نـه گوهداری یا ئهمری خودی خیانه تی ل خــۆ دکهن . هندی خودی یه حهز ژ وی ناکهت یی پــر خیانه تی بکهت ، وگونه ها وی یا مهزن بت .

پاشی ئایدت به حسی وان خائنین گونه هکار دکهت و دبیژت : ئه و خوّ ξ خه لکی قه دشیرن دا کارین وان یین خراب نه بین ، به لی ئه و خو قه ناشیرن و وی شهر م ناکه ن ، و ئه و ب زانینا خو یی د گه ل وان ، ویسی ئاگه هداره ب وان ده می ئه و ب شه ف وی گوتنا ئه و پی نه رازی دبیژن ، و خودی ب هه می گوتن و کریارین وان یی ئاگه هدار بوویه ، تشته ك وی ل وی

بهرزه نابت .. وئه قه ژ کیم باوه ری یا وانه ، ترسا وان و شهرما وان ژ خه لکی پتره .

٦ ـ يين دەست بەرداى :

یه عندی : خودایی مهزن ئهوه یی باغ وبیستان بو ههوه داین : هنده گ ژی شهر عهردی دئینه هلدان وه کی میویین تسری ، وهنده گ ژی نائینه هلدان به لکی ل سهر بنیا خو رادبن وه کی دارقه سپ و دارین دی ، ئهو د تامین خو دا د ژیك جودانه ، وزهیتوین وهنار ، رهنگی وان وه کی ئیکه ، وفیقی و تامیا وان یا جودایه . هوین - گهلی مروقان - ژ بهری وان بخون ئه گهر ئهو هاتنه بهری ، وهوین وی زه کاتا ل سهر ههوه هاتی یه فهر کرن بده ن ، وبی ل تو خویبین ناقنجی یی د دانا مالی و خوارنی و ههر کاره کی دی دا نه دانن . هندی خودی یه حهز ژ وان ناکه ت یین پی ل تو خویبین وی ددانن .

و د ئايهته كا دى دا ژ سـوورهتا (الأعــراف) دا خـودايـى مهزن دبيژت : ﴿ يَسَبِنَى ءَادَمَ خُذُواْ زِينَتَكُرُ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُواْ وَٱشْرَبُواْ وَلَا تُسْرِفُواْ ۖ إِنَّهُۥ لَا سُجِدِ وَكُلُواْ وَٱشْرَبُواْ وَلَا تُسْرِفُونَ ۗ إِنَّهُۥ لَا سُجِبُ ٱلْمُسْرِفِينَ ﴾ .

یه عنی : ئه ی دوونده ها ئاده می هوین ل ده می کرنا هه ر نقیژه کی ب وی کار وکو کی بن یی شریعه تی فه رمان پی ل هه وه کری ، کو جلکه ك بت عه و ره تی هه وه بقه شیرت ویی پاك و بثروین بت ، و ژ تشتی پاقژ یی خودی دایه هه وه هوین

بخۆن وڤەخۆن ، و د وێ چەندێ دا د ناڤنجي بن وپێ ل توخويبان نەدانن . هندي خـودێ يــه حــهز ژ وان ناکــهت يێـن دەســت بــهردان وزێدهگــاڤييێ د خــوارن وڤهخوارن وکارێن دی دا دکهن .

وئه ف ئایه ته هندی دگههینن کو خودی حهز ژوان کهسان ناکهت یین دهست بهردای و (موسرف) د ههمی کارین خو دا .

٧ ـ يين خۆمەزن دكەن :

د ســوورهتا (النحــل) دا هاتىيــه : ﴿ إِلَـهُكُمْ إِلَـهُ وَاحِدٌ ۚ فَٱلَّذِينَ لَا يُوْمِنُونَ بِٱلْاَخِرَةِ قُلُوبُهُم مُّنكِرَةٌ وَهُم مُّسْتَكِبِرُونَ ۞ لَا جَرَمَ أَنَّ ٱللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ۚ إِنَّهُۥ لَا شُحِبُ ٱلْمُسْتَكْبِرِينَ ۞ ﴾ .

خودایی مهزن ئاشکهرا دکهت کو خودایی ئیکانه ئهوه ، وودبیّژت : خودایی ههوه یی کو ئهو ب تنی هیّـــژای پهرســـتنی خودایــه کی ب تنییــه ، قیّجـا ئــهویّن باوهرییی ب رابوونا پشتی مــرنــی نـــائینن دلیّـن وان ب تــهوحیدا خــودی دبـی باوهرن ، چونکی ئهو ژ عهزابا وی ناترسن ، قیّجا ئهو خــو ژ قهبویلکرنا حهقییی وپهرستنا خودایی ب تنی مهزنتــر دبینن . ومســـوگهر هنــدی خــودی یــه ب وان بــیــر وباوهر وگــو تن وکریارین ئهو قهدشیّرن وئاشکهرا دکهن یی زانایــه ، وئــهو دی وان سهرا وی چهندی جزا ده ت ، هندی ئهوه ئهو حــهز ژ وان ناکــهت ییّـن خو ژ پهرستنا وی مهزنتــر دبینن ، وئهو دی وان سهرا وی چهندی جزا ده ت .

وههر مرؤقه کی گهلهك د خو بگههت وخو مهزن بكهت ، وخو ژ عهبدینی یا خودی بلندتر ببینت ، یان خو د سهر عهبدین خودی را ببینت ، ونزم بهری خو بده بده و ان ئهو دی ژ وان کهسان بت یین خودی حهز ژی نه کهت ، وئهوی خودی حهز ژی نه کهت ، وئه وی خودی حهز ژی نه کهت ل دنیایی وئاخره تی تهوفیقا وی ناده ت .

٨ ـ يين هير وبهتران :

د سووره تا (القصص) دا خودايي مهزن سهرهاتي يا قارووني وبهطراني يا وي به مه قهدگيّرت ، ودهمي دگههته وي جهي دهميّ قاروون ب زيّر وزينه تا خو قه دهركه فتي دا زهنگيني يا خو نيشا ملله تي خو بده ت ، وخو ل سهر سهريّ وان مهزن بكه ت ، ل وي دهميّ قورئان دبيّوت : ﴿ إِنَّ قَدُونَ كَاسَ مِن قَوْمِ مُوسَىٰ مهزن بكه ت ، ل وي دهمي قورئان دبيّوت : ﴿ إِنَّ قَدُونَ كَاسَ مِن قَوْمِ مُوسَىٰ فَبَعَیٰ عَلَيْهِم ۖ وَءَاتَيْنَهُ مِنَ ٱلكُنُوزِ مَآ إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوأُ بِٱلْعُصَبَةِ أُولِي ٱلْقُوّةِ إِذْ قَالَ لَهُ وَفَهُ كَنُوا لَهُ اللّه الدَّارَ ٱلْاَخِرَة أَولِي اللّه الدَّارَ ٱلْاَخِرَة أَولَى اللّه الدَّارَ ٱلْاَخِرَة أَولَى اللّه الدَّارَ ٱلْاَخِرَة أَولَى اللّه الدَّارَ ٱلْاَخِرَة أَولَى اللّه الدَّارَ ٱلْاَخْرَة أَولَى اللّه الدَّارَ الْاَخْرَة أَولَى اللّهُ الدَّارَ اللّهُ وَلَا تَبْغِ وَلَا تَسَى نَصِيبَكَ مِنَ ٱلدُّنِيَا ۖ وَأَحْسِن كَمَآ أَحْسَنَ اللّهُ إِلَيْكَ ۖ وَلَا تَبْغِ وَلَا تَسَى نَصِيبَكَ مِنَ ٱلدُّنِيَا ۖ وَأَحْسِن كَمَآ أَحْسَنَ اللّهُ إِلَيْكَ ۖ وَلَا تَبْغِ اللّهُ الدَّارَ اللّهُ لَا شَعِبُ ٱللّهُ الدَّارَ اللّهُ الدَّارَ اللّهُ الدَّارَ اللّهُ الدَّارَ اللّهُ الدَّارَ إِلَيْكَ أَلْ وَلَا تَشِي فَى اللّهُ إِلَيْكَ أَلُهُ اللّهُ الدَّارَ اللّهُ الدَّلِي اللّهُ اللهُ الدَّارَ اللّهُ الدَّارَ اللّهُ الدَّلُونَ اللّهُ إِلَى اللّهُ الدَّارَ اللّهُ الدَّالِ اللهُ إِلَّهُ اللهُ ال

یه عنی : هندی قاروونه ئه و ژ ملله تی مووسای بوو _ سلاف لی بن _ فیجا ئه و د سه ر پییی خو دا چوو ووی خو ل سه ر وان مه زن کر ، و مه ژ گه نجینه ین مالی تشته کی مه زن دابوو وی ، حه تا وی ده ره جی هژماره کا مروفین ب هیز نه دشیان به س کلیلین گه نجینه یی وی هلگرن ، ده می ملله تی وی گوتی یه وی : که یفا خو ب وی مالی نه ئینه یی ته هه ی ، هندی خودی یه حه ز ژ وان ناکه ت یی به تران دبن و شو کرا وی نه که نه سه را قه نجی یین وی . و تو ب وی مالی خودی دایه ته خیرا ئا خره تی بو خودی نو د دنیایی دا گوهداری یا خودی خودی دایه به و تو بارا خو ژ دنیایی ژی ژ بیر نه که ، کو د دنیایی دا گوهداری یا خودی بکه ، و تو بارا خو ژ دنیایی ژی ژ بیر نه که ، کو خوشی یی ب تشتی حه لال به ی بی زیده گافی ، و تو ب دانا خیران قه نجی یی د گه ل خه لکی بکه ، هه روه کی خودی ب فی هه می مالی قه نجی د گه ل ته کری ، و وی تشتی خودی یه ل سه ر ته حه رام کری ژ ته عدایی یا ل سه ر خه لکی تو نه که ، هندی خودی یه حه رژ خوابکاران ناکه ت .

و د قان ههردو ئايهتان دا خودايي مهزن دو رهنگين مروّقان بو مه ديار دكهت يين ئهو حهز ژی نه کهت : ئهو کهسين ب قهنجي يين خودی بهتران دبن ، وکهيف بار وپشکا خو يا دنيايي دئيت ڤيجا ئاخرهتي ژبير دکهن . وئهو کهسين خو د سهر خهلکي را دبينن ڤيجا خرابکاري يي د عهردي دا دکهن .

وپشتی مه هندهك ئايهتين قورئانی د دهر حهقا وان كهسان دا قه گيراين يين خودی حهز ژی نه كهت ، مه دقيت هندهك حهديسين پيغهمبهری ژی ـ سلاڤ لسي بن ـ ههر د قی دهليقهيي دا قه گيرين ، دا بابهتي مه پتـر يي تمام بت .

ا ميمامي بهيهه قي ژ (أبو الدرداء) ي قهدگوهي رت ، دبي ژت : پيغه مبه ري مسلاف لي بن ـ گوت : ﴿ من أعطي حظه من الرفق فقـد أعطي حظه من الخير ، ومن حرم حظه من الرفق فقد حرم حظه من الخير ، وكوت : ﴿ أثقـل شيء في ميزان المؤمن خلق حسن ، إن الله يبغض الفاحش البذيء ﴾ .

 قه دگوهیزت هاتییه ، دبیژت : پیغه مبه ری _ سلاف لیی بن _ گوت : ﴿ إِنَّ الرَفْقِ لَا يَكُونَ فِي شَيء إِلَا زَانَه وَلَا يَنزع مِن شَيء إِلَا شَانَه _ هـنـدى نـه رمــــىيه د تشته كى دا نابت ئه گهر ئه و وى جوان نه كهت ، و ژ تشته كى نائيته ده ريخستن ئه گهر ئه و وى كريت نه كهت ﴾ .

و د حددیسه کا دی دا موسلم هه ر ژ عائیشایی قه دگوهیزت ، دبیژت : پیغهمبه ری ـ سلاف لـی بن ـ گزته وی : ﴿ یا عائشة ! أرفقي فإن الله إذا أراد بأهل بیت خیرا دلهم علی باب الرفق ـ ئه ی عائیشا ! یا نه رم به ، چونکی ئه گه ر خودی خیر بو خه لـکی ماله کی قیا ئه و بـه ری وان دی ده ته ده رگه هی نه رمی یی .

پاشی پیغهمبهری ـ سلاف لـی بن ـ د حهدیسا خوّ یا بــوّری دا بـهری مـه دا گرنگییا ئهخلاقی باش و گوّت : ﴿ گرانتـرین تشت د تهرازییا خودان بــاوهری دا ئهخلاقی باش ، و خــودی کـهرب ژوی مروّقی قـهدبن یـی فـهحش و گوّتـن سهقهت بت ﴾ .

مه عنا : ئه و که سی گۆتن سه قه ت بت ، وئاخفتنین فـه حش و کریـت بیـژت ، وئه زمانی خوّ د دهر حه قا خه لکی دا به رده ت ، ئه و دی ژ وان که سان بـت ییـن خودی حه ز ژی نه که ت .

۲ ـ ئبس حببان ژ ئهبوو هورهیرهی ڤهدگوهیزت ، دبیژت : پیغهمبهری ـ سلاڤ لیسی بن ـ گوت : ﴿ إِن الله یبغض کل جعظري جواظ ، سلحاب بالأسواق ، جیفة باللیل ، حمار بالنهار ، عالم بأمر الدنیا ، جاهل بأمر الآخرة ﴾ .

د قی حددیسی ژی دا پیغهمبهر ـ سلاف لــی بـن ـ رهنگـه کی دی یـی وان مروّقین خودی حهز ژی نه کهت بوّ مه ئاشـکهرا دکـهت ، ودبیـژت : ﴿ هنـدی خودی یه حهز ژ وی کهسی ناکـهت یـی رهق وزقر بـت وخیرا وی نهگههته

کهسی ، ل بازاران یمی قیرقیری بت ، ب شه ق وه کمی کهله خه کمی مرار بت و ب روّژ وه کمی کهری بت ، یمی زانا بت ب کاری دنیایی ، ویمی نهزان بت ب کاری ئاخره تی .

و ژ قی حمدیسی چهند سالۆخهته کین وی مرۆقی خودی حمز ژی نه کهت بۆ مه ئاشکهرا دبن ، ئهو ژی ئەقەنە :

ـ ئەو مرۆڤەكى زڤر ودژوارە دگۆتن وكريارين خۆ دا ، ويى توندە نــەرمىيى ب كار نائينت .

مرۆڤەكى قىرقىرى وخەپصەچىيە دەمى دچتە بازارى و د نــاڤ خــەلكى دا دمينت ، و ژ بەر ڤى چەندى خەلك نەخۆشىيا خۆ ژى دېينت .

ـ ب شه قى وه كى كه له خه كى مرار دكه قت و دنقت و حه تا لــى دبته سپيده نه رادبت عيباده تى دكه ت ، و نه زكرى خودى دكه ت .

ـ و ب رۆژى وەكى حەيوانى گوھدريۋە .

ـ بۆ كارى دنيايى گەلەكى زانا وشارەزايە ، بەلــى دەمى دبتە مەســـەلا دينــى وئاخرەتى كەسەكى نەزانە .

ئەو كەسى ب قى رەنگى بت وئەف سالۆخەتە ل نىك ھەبن دى ژ وان بىت يىن خودى حەز ژى نەكەت .

٣ ـ ئيمامى ئـهحـمـهد ژ ئـهبـوو ذهررى ڤهدگوهيزت ، دبيژت : پيغهمبـهرى ـ سلاڤ لـى بن ـ گۆت : ﴿ إِن الله عز وجل يحب ثلاثة ويبغـض ثلاثـة : يبغـض الشيخ الزاني ، والفقير المختال ، والمكثر البخيـل ، ويحـب ثلاثـة : رجـل كـان في كتيبة فكر يحميهم حتى قتل أو يفتح الله عليه ، ورجل كان في قوم فـأدلجوا فـنزلوا

من آخر الليل ، وكان النوم أحب إليهم مما يعدل به فناموا ، وقام يتلو آياتي ويتملقني ، ورجل كان في قوم فأتاهم رجل يسألهم بقرابة بينهم وبينه فبخلوا عنه وخلف بأعقابهم فأعطاه حيث لا يراه إلا الله ومن أعطاه .

یه عنی : سی رهنگین مروّقان ههنه خودی حهز ژی دکهت ، وسی رهنگین دی ههنه خودی حهز ژی نه کهت ئه قهنه : پیری ههنه خودی حهز ژی نه کهت ، فهوین خودی حهز ژی نه کهت نهخیل .

وئه و هه رسی مر و قیس خودی حه ز ژی دکه ت ئه قه نه : ئه و موجاهدی به ره قانی یا ژه ها قالین خو دکه ت حه تا دئیته کوشتن یان ژی ب سه ردکه قت ، وئه و مروقی ب شه ف ده می ها قالین وی دنفن ئه و را دبت و خو قه ده ردکه ت وقور ئانی دخوینت و زکری خودی دکه ت ، وئه و زه لامی د ناف هنده کان قیجا مروقه کی وان یی هه و جه دئیت و داخوازی ژوان دکه ت هاریکاری یا وی بکه نه و به خیلی یی د گه ل وی دکه ن ، ئینا ئه و زه لام خو ژوان قه ده ردکه ت فه و هاریکاری یا وی مروقه ی مروقه ی که س وی ببینت ژبلی خودی و وی مروقه ی مروقه هاریکاری یا وی دکه ت .

٤ - ئبس حببان ژ ئهبوو هورهیرهی قهدگوهیزت ، دبیژت : پیغهمبهری - سلاف لسی بن - گۆت : ﴿ أربعـة يبغضهم الله : البیاع الحلاف ، والفقیـر المختال ، والشیخ الزانی ، والإمام الجائر ﴾ .

د قی حددیسی دا پیغهمبهر ـ سلاف لـی بن ـ چـار رهنگین مروّفان بـوّ مـه دهسنیشان دکهت ههر چار ئهون یین خودی حهز ژی نهکهت ، ئهو ژی ئهقهنه : ئهو کهسی گهلهك سویند دخوّت دهمی تشتی خـوّ دفروّشـت ، وئاشـکهرایه ئهو کهسی ناقی خودی بوّ خوّ دکهتـه پـهرده دا درهو وحیلین خـوّ د پشـت را قهشیرت یی ژ ههژی هندی نابت خودی حهز ژی بکهت .

ویا باش نینه بوّ مروّڤی کرین وفروّتنی دکهت سویند بخــوّت ئهگـهر خـوّ یــی راستگوّ ژی بت .

کهسی دی ئهو فهقیره یمی کو خو مهزن دکهت ، وخومهزنکرن ب خو کاره که خودی حهز ژی ناکهت ، ب تایبهتی ئهگهر ئهو ژ مرو قه کی فهقیر پهیدا ببت ، چونکی ئهگهر خومهزنکهری دهولهمهند خو ب مال وقهسر وقوسویرین خو مهزن بکهت ، یی فهقیر خو ب چ مهزن دکهت ؟

ومروّقی سیبی ئهوه یمی ل دهمی پیراتی یا خوّ یمی دههمه ن پیس بت ، وئاشکه رایه کو دههمه ن پیسیا مروّقی ب ناف سال قه چووی کریت تسره ژیا که سی جحیل وئه و د ههردو حاله تان دا کاره کی کریته ، خودایی مهزن دبیژت : ولا تقربوا الزنی إنه کان فاحشة وساء سبیلا ـ هوین نیزیکی زنایی نهبن ئه و کاره کی کریت و فه حشه و خرابه ریکه ﴾ (الاسراء: ۳۲).

کهسی چاری ئهو مهزنه یی زورداری یی ل ملله تی خو دکه ت .. کهسه کی ئه گهر زورداری لی هاته کرن ههوارین خو دی گههینته دهوله تی ومهزنی دهوله تی به خو نه و بت یی زورداری یی ل خهلکی دکه ت خهلك دی ههوارین خو گههیننه کی ؟

٥ - ئبن حببان ژ ئهبوو هورهیرهی ڤهدگوهیزت ، دبیژت : پیغهمبهری - سلاف لی بن - گۆت : ﴿ ثلاثة لا یکلمهم الله ولا ینظر إلیهم : رجل حلف بعد العصر علی مال امری مسلم فاقتطعه ، ورجل حلف لقد أعطی بسلعته أكثر مما أعطی ، ورجل منع فضل الماء . یقول الله : الیوم أمنعك فضلي كما منعت فضل ما لم تعمله یداك ﴾ .

پیغهمبهر _ سلاف لـی بن _ د قی حهدیسا خو دا سـی رهنگیـن دی ییـن وان مروّقان بوّ مه دیار دکهت یین خودی حهز ژی نهکهت ، ئهو ژی ئهقهنه :

ئه و مروّقی پشتی ئیقاری ژدره و سویندی دخوّت دا مالی مروّقه کی موسلمان بوّ خوّ بیخت ، وئه ف رهنگی سویندی ئه وه یا خودانی خوّ د گونه هی دا نقوّ دکه ت .. و هه روه کی حه دیسی گوّت پشتی ئیقاری ، چونکی ئه گه ربوو ئیقاره کا درهنگ هنگی وی هند ده لیقه نابت ل سویندا خوّ لیقه ببت ، ئه گه رخوّ وی دل تی هه بت لیقه ببت ژی ، وروّژا ددوی دا .. که سی که فاله ت نه دایی کو ئه و دی گه هتی !

کهسی دووی نهوه یی ژ درهو سویندی دخوّت کو وی فلان تشت ب هندی یی کری ، و نهو ب خوّ وی نهرزانتر یی کری ، قیجا چ وی ژ بهر هندی بت دا ب بهایه کی گرانتر بفروّشت ، وه کی دکانداران دهمی کهسه که دئیت دا تشته کی ژی بکرت ئه و دی سویند خوّن ژ درهو کو مه ب هندی یی کری دا ب گرانی بفروّشن . یان ژی کهسه کی تشته کی کری دی چته د ناف هه قالین خوّ دا وبوّ مه دحه و خوّمه زنگرن دی سویند خوّت کو وی نهو تشتی ب هندی یی کری وسعره کا زیده تر دی بیژت ، و نه قه هژماره کا گونهین مهزن ل سهر خوّ کوّم دکه ت : خوّمه زنگرن و مه دحه ، دره و ، سویندا خوارنا ب نافی خودی . . و نه قه همی خودانی خوّ هیژای نه قیانا خودی دکه ن .

كەسى سىيى ئەوە يى ئاقا خۆ يا زىدە ژ كەسىن ھەوجە مەنىعە دكەت ، يەعنى : وى ھندى زىدەى ھەوجەيىيا خۆ ئاڭ ھەيە ، ودەمى كەسەكى ھەوجە داخوازا ھندەك ئاقى ژى دكەت ، ئەو ئاقى نادەتى .. پىغەمبەر ـ سلاڭ لىى بن ـ دبيژت : خودى دبيژت : ئەز ژى ئەقرۆ قەنجىيا خۆ دى ژ وى بىرم كانى چاوا وى ئەو تشتى وى چى نەكرى ژ خەلكى مەنعەكر .

مهعنا : ئهو کهسی د خیرا خهلکی نهبت ، ودهستی هاریکاری یی بۆ وان دریژ نهکهت خودی ژی خیری نادهته وی .

٦ - (ابن أبى شيبة) ژ (المغيرة بن شعبة) ى ڤهدگوهيزت ، دبيـژت :
پيغهمبهرى ـ سلاڤ لـى بن ـ گۆت : ﴿ يا سفيان بن سهل ، لا تسبل فـإن الله لا
يحب المسبلين ﴾ .

د قی حددیسی دا پیغهمبهر ـ سلاف لـی بن ـ بهحسی گونههه کا دی د کـهت یا ئیکا هند ژ خودانی خو چی د کهت کو نه قیانا خودی ب سهر دا بیت ، وتشتی غهریب ئهوه ئهم هـهمی نو کـه سستی یی د قی گونههی دا د کـهین ، نـه بـهس سستی یی به لکی گهله ك کهس ههنه دهمی تو بهحسی قی گونه هی بو د که ی هـه و قـه بویـل ناکـهن کـو ئهو گونه ها ، و جهده لـی د کهن کانی بو چی پیغهمبهری ـ سلاف لـی بن ـ ئه ف کاره ژ گونه هان هر مارتی یـه ، هـهر وه کـی ئـهو شـهر د کهن کو پیغهمبهری ـ سلاف لـی بن ـ ئه ف کاره ژ گونه هان ـ ئه ف گوتنه کری .

(موغیره) ـ خودی ژی رازی بت ـ دبیژت : پیغهمبهری ـ سلاف لـی بــن ـ گزته سوفیانی کوری سههلی ، جلکی خـــ قهنــد شور نه که کو بکهفته د بن گززه کین ته دا ، هندی خودی یه حهز ژ وان ناکهت یین جلکی خو هند شور دکهن حهتا دکهفته د بن گززه کان دا .

و د حددیسه کا دی دا یا موسلم ژ ئهبوو ژهرری قهدگوهیزت ، هاتی یه پیغهمبهر _ سلاف لی بن _ دبیژت : ﴿ ثلاثة لا یکلمهم الله یوم القیامة ولا ینظر الیهم ولا یزکیهم ولهم عذاب ألیم _ سی کهس ههنه روّژا قیامه تی خودی د گهل نائاخفت وبهری خو ناده تی ووان پاقژ ناکه ت وعه زابه کا ب ئیش بو وان ههیه په ئهبوو ژهر دبیژت : سی جاران پیغهمبهری گوتنا خو دوباره کر ، ئینا من گوت : خوساره ت و شهرمزار بوون ، ئهو کینه ئهی پیغهمبهری خودی ؟ گوت : وی گوت : وی گوت : ﴿ المسبل ، والمنان ، والمنفق سلعته بالحلف الکاذب _ ئهوی جلکی خو هند شور دکه ت حه تا دگه هنه د بن گوزه کان دا ، وئهوی قه نجی یا خو دکه ته هند شور دکه ت حه تا دگه هنه د بن گوزه کان دا ، وئهوی قه نجی یا خو دکه ته

مننهت ، وئهوی پهرتالی خوّ ب سویندا ژ درهو دفروّشت ﴾ وئهگهر ئه هـهر سی گونههه د مهزن نهبان پیغهمبهری ـ سلاف لـی بن ـ ئه ف گوّتنه د دهر حـهقا خودانین وان دا نهدگوّت .